

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

اکبر نوروزی
۱۵ اپریل ۲۰۲۲

سرکوب، پاسخ جمهوری اسلامی به مبارزات باز نشستگان

در سال های اخیر، شرایط سخت زندگی و مشکلات معیشتی میلیون ها تن از باز نشستگان و مستمری بگیران در سراسر کشور، باعث مبارزات پی گیر این گروه اجتماعی محروم گشته و به همین دلیل خیابان های شهرهای مختلف ایران به عرصه مبارزات توده ای علیه حاکمیت فاسد جمهوری اسلامی تبدیل گردیده است.

در روز یکشنبه هشتم اسفند ۱۴۰۰ نیز باز نشستگان و مستمری بگیران تامین اجتماعی بار دیگر در اعتراض به وضعیت بد معیشتی و دیگر مطالباتشان از جمله رفع تبعیض و همسان سازی حقوق دوره بازنشستگی و برخورداری از بیمه درمانی کامل و رایگان در بیش از هفده شهر از جمله شیراز، اصفهان، تبریز، رشت، تهران، اردبیل، کرمانشاه و دیگر شهرها دست به اعتراض و تجمع زدند. آنها شعار می دادند که "ما بازنشستگانیم، تا محرومیم و زیر فشار، معترض باقی خواهیم ماند". این حرکت اعتراضی که در ادامه اعتراضات قبلی سازمان یافته بود بار دیگر نشان داد که مبارزات خستگی ناپذیر باز نشستگان به دلیل شرایط سخت و دشوار زندگی شان مدتهاست به اشکال گوناگون ادامه دارد و به یکی از عرصه های مهم مبارزات توده ای علیه حاکمیت فاسد و دزد و سرکوبگر جمهوری اسلامی تبدیل گردیده است.

بازنشستگان بر این امر آگاهند که دزدی و چپاول سردمداران رژیم از صندوق بازنشستگی از عوامل مهم به وجود آمدن مشکلات و شرایط بد معیشتی برای آنان می باشد. آنها در چنان شرایط وخیمی قرار گرفته اند که مدتهاست مجبور به آمدن به خیابان شده اند و هر روز تعداد بیشتری از باز نشستگان و مستمری بگیران به صفوف اعتراضات و تجمعات کشیده می شوند. اما علیرغم همه تجمعات اعتراضی و تلاش باز نشستگان برای تحقق خواست هایشان، از طرف رژیم نه تنها به مطالبات آنها پاسخ داده نمی شود بلکه آنها با سرکوب اعتراضات بر حقشان، تهدید و ارباب و زندانی کردن خود نیز مواجه هستند.

واقعیت این است که جمهوری اسلامی با بهانه هایی مانند کسری بودجه، خالی بودن صندوق بازنشستگی و غیره از قبول خواسته های باز نشستگان و مستمری بگیران خودداری می کند. اما با توجه به این که این قشر محروم به دروغین بودن ادعاهای رژیم واقف هستند تنها خشم آنها را هر چه بیشتر فزونی بخشیده و باعث شده است که باز نشستگان هر چه بیشتری در اعتراضات و تجمعات شرکت کنند. باز نشستگانی که کارد به استخوان شان رسیده در روزهای یکشنبه با تجمعات اعتراضی خود کوشیدند تا صدای حق طلبانه خود را به گوش همه مردم برسانند.

نگاهی به شعارهای بازنشستگان به روشنی گویای مطالبات آنهاست. در بیشتر تجمعات اعتراضی بازنشستگان فریاد می زنند "سفره ما خالیه، سفره شما عالیه"، "وعده وعید کافیه، سفره ما خالیه"، "فقط کف خیابون، بدست میاد حق مون"، "بازنشسته می میرد، تبعیض نمی پذیرد"، "یک اختلاس کم بشه، مشکل ما حل میشه"، "گرانی، تورم، بلای جان مردم"، "امنیت، معیشت، حق مسلم ماست"، "شاغل بازنشسته، اتحاد اتحاد" و... این شعارها به روشنی شرایط معیشت بحرانی بازنشستگان را نشان داده و نمایانگر فقر، گرانی، تبعیض و وجود شرایط خفقان و سرکوب در جامعه میباشد. اما دیکتاتوری حاکم حتی تحمل اعتراضات مسالمت آمیز بازنشستگانی که بیش از ۳۰ سال کار کرده و رنج کشیده و حق بازنشستگی پرداخته اند و الان حق خود را طلب می کنند را ندارد. جمهوری اسلامی در همه جا با اعزام نیروهای انتظامی به مقابله با تجمعات بازنشستگان پرداخته و حتی با خشونت تمام آنها را سرکوب می کند. برای نمونه در ۱۸ بهمن در ساختمان بازنشستگان تبریز با وحشیگری تمام دست به سرکوب بازنشستگان معترض این شهر زد.

یکی دیگر از روشهای رژیم سر دواندن و خسته کردن معترضین می باشد. این مورد را با اشاره به سخنرانی یکی از بازنشستگان به روشنی می توان دریافت. در یکی از تجمعات اعتراضی بازنشستگان که در تاریخ یکشنبه ۲۶ دیماه برگزار گردید و جمعی از بازنشستگان در اعتراض به وعده های دروغین و عدم پرداخت طلب هایشان دست به تجمع زده بودند یکی از فعالین بازنشستگان در سخنرانی خود چنین میگوید: "دوستان، دوستان توجه کنید، الان هی به ما اومدن گفتند که دو نفر بیاد صحبت کنه، خواسته هامونو بگیریم، همین که ما رفتیم اونجا، میگن نه پشیمون شدند، اینها دارن، میخوان با ما بازی کنن، دوازده ساله که دارن بازی می کنن، ما به هیچ عنوان عقب نمی نشینیم، اینها فکر کردن که امروز رو از ما گذروندن دیگه تموم شد، ما هر هفته هستیم، دوشنبه دیگه هم هستیم، هر هفته هستیم تا تکلیف مونو روشن کنن، به هیچ عنوان، اینها بدونن که با ما نمی تونن بازی کنن، دیگه کارد به استخوانمون رسیده، طلبی که ما بیست سال پیش، بیست میلیون تومن، الان صد میلیون تومن، صد میلیون طلب رو باید بدن، خجالت نمی کشن، با ما بازی می خوان بکنن، هفته دیگه دوشنبه چهارم بهمن باز هم هستیم، همین جا همین جا بدلیل اینکه با ما بدونن که با ما نمی تونن بازی کنن، من حق مو میخوام، هیچی هم ندارم از دست بدم تا آخرش هم هستم". این سخنان نشان می دهد که معترضین به سیاست سردواندن و خسته کردن رژیم کاملاً پی برده و این تاکتیک ضد انقلابی را شناخته اند.

با توجه به وابستگی جمهوری اسلامی به امپریالیسم واقعیت این است که جمهوری اسلامی پیگیرانه سیاستهای غارتگرانه صندوق بین المللی پول و بانک جهانی را در ایران پیش می برد. به دلیل سیاست های این دو ارگان امپریالیستی است که کارگران و دیگر اقشار تهیدست و کم در آمد و از جمله بازنشستگان به چند برابر زیر خط فقر سوق داده شده اند. حذف سوبسیدها، افزایش یکباره قیمت های حامل انرژی و سوخت، ارزان کردن هر چه بیشتر نیروی کار کارگران، تقویت بخش های خصوصی، از بین بردن قوانین کار و جایگزین کردن قوانین ضد کارگری و دیگر سیاست ها و برنامه های ضد مردمی از جمله سیاست هایی است که از طرف صندوق بین المللی پول و بانک جهانی به رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری دیکته شده و این رژیم نیز آنها را در جامعه ما پیاده کرده است. این سیاست ها همه در جهت استثمار هر چه بیشتر کارگران و از بین بردن زندگی بازنشستگان و اقشار تهیدست و کم درآمد می باشد، سیاست هایی که حیات و هستی اکثریت مردم ایران را به نابودی کشانده است. در همان حال در طول حاکمیت ننگین جمهوری اسلامی، این رژیم میلیونها دلار را صرف پیشبرد سیاستهای امپریالیستها در منطقه نموده است که این امر نیز موجب غارت ثروت های مردم ایران و تحمیل فقر و مصیبت های مختلف به آنان و از جمله بازنشستگان گشته است.

از دیگر خواسته ها و مطالبات بازنشستگان و مستمری بگیران در آخرین حرکت اعتراضی شان می توان به پایان دادن به اختلاسها، برخورداری از بیمه درمانی کامل و رایگان، پایان دادن به سرکوب و امنیتی کردن مبارزات کارگران اشاره کرد. این خواست ها خود نشان دهنده سرکوبگری های جمهوری اسلامی بوده و بیانگر آگاهی بازنشستگان معترض به حقوق خود می باشد. یکی از شعارهای مهم در اعتراضات و مبارزات بازنشستگان که نشان از آگاهی بسیار بالای آنان دارد شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد بود که آنها در حمایت از افراد بازنشسته زندانی و کل زندانیان سیاسی در ایران سر دادند.

حقیقت این است که بازنشستگان بعد از سی سال کار و پرداخت بخشی از حقوقشان به صندوق های بازنشستگی، به امید آنکه در دوران بازنشستگی، زندگی شایسته ای برای خود داشته باشند، امروز در زیر سلطه جهنمی و سرکوب جمهوری اسلامی به زندگی در زیر خط فقر کشانده شده اند. اما به رغم همه وحشیگری های نیروهای سرکوب رژیم دیکتاتوری حاکم، مبارزات و اعتراضات بازنشستگان خاموش نگشته و همچنان در گسترش بوده و ادامه دار است. باید دانست و تاکید نمود که فقط انقلاب تنها راه رهایی بازنشستگان از دست دژخیمان حاکم می باشد و فقط انقلاب است که می تواند توده های ستمدیده و مبارز و همه اقشار تهیدست و کارگران را از زیر سلطه امپریالیست ها و مزدورانشان رها سازد و دموکراسی، آزادی و یک زندگی شایسته را به مردم و جامعه به ارمغان بیاورد. در نتیجه بازنشستگان با اتحاد با کارگران، کشاورزان، زنان، دانشجویان و خلق های تحت ستم در راه تحقق این انقلاب باید دست در دست هم دهند تا رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی، این جرثومه فساد را با دستان توانای خود برای همیشه به گورستان تاریخ بسپارند.

مرگ بر رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

نابود باد نظام جهانی سرمایه داری

زنده باد انقلاب زنده باد کمونیسم

اکبر نوروزی

اسفند[حوت] ۱۴۰۰